

KURJER LITEWSKI

W WILNIE W PIĄTEK DNIA 18 PAZDZIERNIKA V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

— Wilno —

Dnia 14 t. m. obchodzone tu były narodziny N. Cesarzowej Jeymości *Maryi Federowny*, Matki N. Cesarza Jeymości. Zrana we wszystkich kościołach odprawiono się nabożeństwo i śpiewano *Te Deum*. Wieczorem miasto było oświetlone.

Podług gazety, *Poczta Północna*, N. Cesarzowa, *Elżbieta Alexiejewna*, i N. Cesarzowa Jeymość *Marya Federowna*, przejeżdżając przez *Dorpat*, raczyły pozwolić przedstawić Sobie professorów uniwersytetu, i zaszczyścić ich oświadczeniami swej łaskawości. N. Cesarzowa Jeymość, *Marya*, oglądając w gmachach uniwersytetu muzeum sztuk, oraz gabinet historyi naturalnej i fizyki, a szczególniejszą uwagę na ostatni z nich obracając, rozkazała dyrektorowi jego, radcy kollegialnemu *Parrotowi*, przysłać Sobie do *Nitawy* opisy niektórych rzeczy, co też dopełnionem zostało. Dla muzeum sztuk raczyła N. Pani ofiarować medal własnej roboty, i następnego dnia, 31 sierpnia, uniwersytet miał szczęście otrzymać od Cesarzowej Jeymości, przez radcę tajnego, *Willamowa*, medal brązowy, pamiątkowych lat 1812, 1813 i 1814, bity ze wzoru ręką własną Cesarzowej Jeymości zrobionego. Drogi ten dar, ku wiecznej i wdzięcznej pamięci, złożony został w muzeum sztuk.

Dnia 19 września przejeżdżał przez *Kozielsk* naczelnie dowodzący 1wszém wojskiem, generał piechoty, *tonder-Osten-Sacken*, do *Osteru*, a dnia 22 września generał jazdy *Rajewski* do *Kijowa*. D. 18 września generał jazdy, *Hrabia Wittgenstein*, naczelnie dowodzący drugim wojskiem, przybył do *Odessy*.

Redaktor *Ruskiego Inwalida*, *Pezarowius*, otrzymał od Króla Jmci Pruskiego, brylantowany pierścień z cyfrą J. K. Mości.

Liczba okrętów w *Rydze*, dnia 12 paździer. przybyłych 1,297, wyszłych 1,102.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny 3 r. 88½ k., dukat holl. nowy 10 r. 70 k., stary 10 r. 50 k.; imperyal 37 r. 70 k.

KRÓLESTWO POLSKIE.

JO. Xiążę Namiestnik Króleski powrócił do *Warszawy* d. 17 października.

Dnia 20 w *Warszawie* otworzona zostanie szkoła polonizacyjna dla niewiast.

Do szczegółów bytności N. Cesarzowej Jeymości *Maryi* w *Kaliszu*, gazeta warszawska przydaje teraz: że wojskowi rossyjscy i polscy mieli zaszczyt bydz stawionymi przed N. Cesarzową przez J. Cesarzewicowską Mość W. Xiążęcia *Konstantego*, z którymi w przedmiotach właściwych łaskawie rozinawiać raczyła; i że szkoła rycerska miała w pokojach N. Pani wartę, której oświadczywszy łaskawie swoje ukontentowanie, równie jako i dowódzcy tej szkoły, udać się na spoczynek raczyła. Ten dla młodych uczniów okazany zaszczyt wiecznie tkwić będzie w ich sercach, i coraz bardziey przywiązywać do poświęconey osoby Najjaśniejszego miłościwie nam panującego Monarchy.

A K W I S G R A N.

(* gaz. berl.) Dnia 8 października. Na danym dla

Monarchów przez miasto *Akwisgran*, d. 4 t. m., bału; znajdowało się do 1200 osob. Mnóstwo przepysznych pojazdów i liberry stawiły zadziwiający widok; hayduki, strzelcy, dzuki, negry, mulaty, kozaki i indyane (Xiążę *Wellington* ma przy sobie służącego indyanina, który nosi strój oyczysty) następowali w różnobarwnym tłumie jedni po drugich. Czynna zandarmerya zapobiegła wszelkim nieporządkom i przypadkom. Dom pocztowy, naprzeciw domu redutowego położony, oświetlony był rzęście i ozdobiony pięknymi napisami, które wyrażały dzieła *Karola Wielkiego* i połączenie wspomnień przeszłości z obecnością i przyszłością. — O godzinie 7ej zgromadziło się już świetne koło; damy w potrójnym rzędzie siedzeń, za nimi Panowie tworzyli owal, w którego obu końcach były wniościa dla Monarchów. Wtém otwarły się podwoje; potrójny odgłos trąb i kotłów powitał Monarchów. NN. Cesarz *Alexander*, trzymający się pod rękę z Królem *Fryderykiem Wilhelmem*, w towarzystwie Xiążąt domu i swoich adjutantów, weszli do sali. Wszystkie damy powstały oddając hold Monarchom. — Zaczął się polski taniec, otworzył bal N. Cesarz *Alexander* z Xiężną *Thurn-Taxis* starszą siostrą nieboszczki królowej naszej, *Ludwiki*; Król z córką teyże Xiężny. Wkrótce potem, gdy Xiężna *Kent* prowadzona przez *Vikomta Castlereagh*, a *Lady Castlereagh* przez Xięcia *Kent* do sali weszły, N. Cesarz *Alexander* tańczył z Xiężną, a Król z *Lady*. Po tańcach polskich zaczął się *Kadrill*, w którym uważano generała *Maison*. Po kadrillu nastąpił jeszcze taniec polski, w którym Monarchowie naprzemian z różnemi dostojnymi damami tańczyli. Potém NN. Monarchowie przyjąwszy nieco z przedstawionych sobie posiłków, oddalili się niebawiać ze swoim orszakiem. Bal przeciągnął się w największej wesolosci do późnej nocy; bufety z wielką okazaloscia najobficiey były usłużone.

N. Cesarz *Alexander* miał na sobie biały mundur półkowniczny. Xiążę *Richelieu* ubior Para Fracyi. Ubiór *Lorda Castlereagh* osypany był cały kleynotami.

N. Cesarz *Franciszek*, dla lekkiej słabości z przeziębienia, nie mógł zaszczyścić balu tego swoją obecnością; Xiążęta *Hardenberg* i *Metternich* nie ukazali się także na tej uczcie.

Król Jmci da w tych dniach wielką fetę dla Cesarza *Franciszka*. Po wielkiej paradzie wojskowej nastąpi zegluga powietrzna *Pani Reichard*; wieczorem pokoje u dworu, na których śpiewać będzie *Pani Catalani*; świetny bal u dworu zakończy tę uroczystosc.

Stan zdrowia Cesarza *Franciszka* polepsza się. N. Pan używał wczoraj przejażdżki.

Okolo dnia 18 wyjadą Monarchowie do *Sedanu*. Dla uczynienia przygotowań do wielkiej rewii wojsk, wysłano już gonców z potrzebnemi rozkazami. Nie wiadomo jeszcze: czy rewija odprawi się na polu bitwy pod *Waterloo*, czy w okolicy *Maubeuge*; zdaje się, iż jest przeznaczona na obchod d. 18 października. Po rewii, jak słyhać, Monarchowie znowu tu powrócą.

Królewsko-pruski minister stosunkow zewnetrznych, *Hrabia Bernstoff*, tu się znajduje. W tych dniach przybył także W. Kanclerz *Beyme*.

Radzca nadworny, kawaler *Gentz* utrzymuje protokół konferencyi kongressu, które odbywają się codzień, czasami i po dwa razy. Z rezultatow, prócz postanowionego wyprowadzenia wojsk sprzymierzonych z Francyi, niczego więcey niewiadomo.

Znajomy z kłótni swej z Panem Kotzebue Dr. *Lindner*, z rozkazu policyi, oddalić się ztąd zmuszony.

Dnia 10 października. Pewną jest, że w czasie tym, kiedy obadway Monarchowie Rossyjski i Pruski, d. 16 t. m., udadzą się na granicę francuzką do wojska zajmującego, Cesarz *Franciszek* tu pozostanie. Konferencye, które codziennie odbywają się naprzemian u Xięcia Kancelerza stanu *Hardenberga* i Xięcia *Metternicha*, i o wypadku ich każdego razu Monarchowie są uwiadomieni, mają się bez przerwy codziennie odbywać.

Wyjazd NN. Cesarza Rossyjskiego i Króla naszego do *Sedanu*, przeznaczony jest na dzień 16ty. Prócz rewii wojska pod *Sedanem*, która niezawodnie nastąpi, ciągle mówią jeszcze o drugiej późniejszej rewii pod *Waterloo* całego wojska zajmującego, po której wojska wychodzić zaczną.

W. Xiążę *Konstanty* jest tu oczekiwany. — Xiążę i Xiężna *Kent* wyjechali do *Stuttgardu*. Xiężna *Hessen-Homburg* (po mężu Hrabini *Laville*), wiele oraz znacznych cudzoziemców opuścili już nasze miasto.

P. *Pozzo di Borgo* przybył tu z Xięciem *Dolhorukim* d. 8; d. 9 bankierowie *Baring* i *Barandon* z *Londonu*; *Margrabia de la Tour Dupin*, poseł francuzki przy dworze niderlandzkim, z *Bruxelli* etc.

Baronowa *Vitrolles* znajduje się tu, w celu udowodnienia praw swoich do Xięstwa *Salm*.

W chwili tej zgromadzili się tu znaczniejsi bankierowie europejscy, wyjąwszy francuzkich.

Dzień 18 października ma tu być uroczyste obchodzone.

Dnia 2 t. m., w południe, przy zamknięciu piątej konferencyi, wyprowadzenie wojsk sprzymierzonych z Francyi postanowione zostało, a francuzki poseł przy dworze wiedeńskim, Hrabia *Caraman*, pośpieszył z radością tą nowiną do swego Monarchy do *Paryża*. Wojska zajmujące opuszczą Francją, w ciągu tego miesiąca lub na początku przyszłego, albowiem Monarchowie sprzymierzeni uznali za dostateczną i odpowiednią, daną od Francyi rekomyją, tak we względzie stateczney spokojności wewnątrz Francyi, jako też powszechnego pokoju. Również i na tém, co we względzie uiszczenia się pieniężnego przyrzeczono, zaspokojeni zostali wspaniali dawcy pokoju Europy. Kontrybucye, licząc od dnia podpisania traktatu, powinny być opłacone w przeciągu 9 miesięcy. Przy pierwszej mającej nastąpić d. 5 grudnia opłacie, złożyć się ma 25 procentów od całkowitej summy, a reszta w równych częściach opłaconą zostanie w terminach od dwóch do dwóch miesięcy. P. *Baring* i komp. wsparty od innych znakomitszych domów bankowych, daje kaucyą na tę opłatę i to uskutecznił już P. *Baring* d. 2 na konferencyi, do której był wezwany. Rossya otrzyma 48 milionów, Anglia tyleż, Austria około 40, Prussy tyleż, Niderlandy 22, Bawarya 10 milionów. Reszta podzieloną zostanie między dalsze państwa, w miarę ofiar, jakie dla dobra powszechney sprawy uczyniły. Gdy główny punkt, na którym wielkie te środki zależały jest ułatwiony, tém samém inne niekorzystne punkta uboczne nie sprawiają żadney zwłóki. Mówią, że Xiążę *Richelieu* zamysła udadź się już około połowy tego miesiąca napowrót do *Paryża*. Około tegoż czasu NN. Cesarz Rossyjski i Król Pruski odprawią przegląd wojsk swoich w *Maubeuge* i *Sedanie*. N. Cesarz Austriacki również około połowy tego miesiąca lub nieco później uda się napowrót do *Wiednia*. Ministrowie zapewne zabawią tu nieco dłużej. (*Hamb. B. L.*)

(z *Korr. hamb.*) Dnia 8 października. W. Xiążę *Michał* jest tu także oczekiwany.

Ostatni kontrakt dostarczenia dla wojsk zajmujących, ograniczony został do czterech tygodni.

Dnia 4 t. m. nie było konferencyi ministrów, z przyczyny, że Hrabia *Capo d'Istria*, był zachorował.

Hiszpanija radaby bardzo sprawę o swoje kolonije uczynić sprawą powszechną, i chociaż z czasem, przyszły kształt polityczny owej odległej części świata, może mieć wielki wpływ szczególniej na handel Europy, jednakże trudno spodziewać się, ażeby się tu już zajmować miano przedmiotami, których skutki zasłoną przyszłości jeszcze są zakryte.

Podają się tu teraz pod uwagę tylko takie przed-

mioty, które się tyczą szczególniej stosunków między państwami niemieckimi, jako po załatwieniu już naybliższej sprawy względem powrotu wojsk.

Razem taka tu zaszła odmiana powietrza, że nader szkodliwy wpływ miała na stan zdrowia wielu obecnych tu wysokich osób.

N I E M C Y.

(z *gaz. berl.*) Od brzegów *Menu*, dnia 9 października. Dnia 6 t. m. po południu o godzinie 4tey, N. Cesarzowa Rossyjska panująca przybyła w pośród gromu dział do *Heidelbergu*, i udała się w dalszą drogę do *Bruchsalu*.

Dnia 5 przybył Xiążę *Leopold Sax-Koburg* z Anglii przez Szwaycaryą do *Koburgu*, gdzie przez niejaki czas zabawi.

N. Cesarzowa Rossyjska panująca w podróży swej obrała sobie dzień odpoczynku (d. 28 września) w *Koburgu*, u rodziny Xiążęcej, i zostawiła znaczny dar dla służby dworu.

P R U S S Y.

(z *gaz. berl.*) *Wrocław*, dnia 10 października. Jego Cesarzewicowska Mość, W. Xiążę *Konstanty*, przybył tu w podróży swej z *Warszawy*, dziś po południu o godzinie 3ciey, ale po odmienieniu koni udał się natychmiast w dalszą drogę.

A N G L I A.

(z *Korr. hamb.*) *London*, dnia 6 października. Przed wyjazdem W. Xięcia *Michała* ztąd do Niderlandów Xiążę *Devonshire* dawał dla niego wspaniałe śniadanie, na które więcej sta osób było zaproszonych; przy tém przeprowadzono pięknego słonia, którego *Margrabia Hastings* z Indyy wschodnich dla Xięcia *Devonshire* przysłał. W. Xiążę jedzie przez *Calais*. Towarzyszy mu *Sir William Congreve*.

Brzmienie biuletynów o stanie zdrowia N. Królowej, było ostatnich dni jednostajne. Królowa sypia w nocy kilka godzin dosyć spokojnie; ale siła zdrowia mało na tém korzysta, a symptomata choroby są te same.

Nie spodziewają się, ażeby parlament, który do 12 lipca odroczonej został, zwołany był w tym roku; chybaby jaki przypadek śmierci w rodzinie Królewskiej zgromadzenie to potrzebnym uczynił.

Rozeszła się tu pogłoska, że dwór Madrycki sprzedał rządowi Amerykańskiemu Florydy za 3 miliony talarów.

Wojska angielskie na wyspie *Ceylon* mają wynosić do 6,000 głów.

Otrzymał tu jeden patent na wynaleziony sposób czyszczenia gazu, przez co pozbywa się wszelkiego nieprzyjemnego zapachu.

Generałowie *Maitland*, *Calvert*, *Campbell* i inni wyniesieni zostali na Baronettów.

Pan *Gerald Wellesley* mianowany jest przez *Margrabiego Hastings* angielskim rezydentem przy dworze *Holkara*.

Admirał Hrabia *St. Vincent*, udał się dla przywrócenia zdrowia do Francyi południowej.

Generał *Brownrig*, gubernator nasz na wyspie *Ceylon*, chorował w *Candy* na podagrę.

Korsarze powstańców zabierają teraz wiele portugalskich okrętów na pobrzeżach portugalskich.

London, dnia 9 października. Ponieważ wyprowadzenie wojska zajmującego z Francyi dawniej już przewidywano, tém samém wiadomość o tém nie sprawiła żadney znaczącej odmiany w papierach angielskich i francuzkich.

Naypiękniejsze drzewo w okolicy *Waterloo*, które pod czas bitwy kulami podziurawione było, zostało ścięte i sprowadzone będzie do Anglii.

Stan zdrowia Królowej nie odmienił się.

Gazeta ryzka, *Zuschauer*, zawiera pod napisem Anglii, co następuje: „Nakoniec d. 16 września statek parowy Lorda *Cochrane*, o którym tyle pisano, wypłynął z *Tamizy*. Gazeta *Kuryer* czyni następujące z tej okoliczności uwagi: „Króleskie okręty u wyspy s. *Heleny*, równie w porcie *Jamestown*, jak i zewnątrz jego, stoją w miejscach, w których podobny jest przystęp do wyspy. Gdzie żadnego miejsca do zarzucenia kotwicy nie ma, ustawi-

cznie dwa kutry krążą. Wyrzekli już marynarze, iż przez kutry nieprzyjacielskie, w czasie utarczki z angielskimi, Bonaparte bat sterniczny mógłby być pochwycony, i na okręcie w pewney odległości stojącym, bezpiecznie umieszczony. Statek parowy łatwiej jeszcze tego dokazać może: gdyż przez mechaniczne swe poruszenia do każdego brzegu zbliżyć się, takóŜ przeciwko wałom i wiatrom płynąć może, co dla wszelkiego innego rety jest niepodobnem. Ta okoliczność w pogoni nawet wielkaby stawiała trudność: gdyż to, że statek parowy żaglow nie ma, od postrzeżenia go ubezpiecza. Tak więc łatwo statek, takowy mógłby Bonapartego do francuzkiej osady w *Texas*, zanieść! Lord *Cochrane* ze śmiałości swej w marynarce oddawna jest znajomy; a zniszczona fortuna czyni go na wszelkie przedsięwzięcie odważnym. Kto zna jego charakter, przekonany być musi, iż dla próżności ambicji swojej nic wyższego niezakłada, jak o swobodzenie *Napoleona*. Samo odważenie się przeznaczaniu jego caleby nową cęchą nadało. Jeżeliby był szczęśliwym, imię jego wiecznieby obok imienia *Napoleona*, było wspomniane: a jeżeliby był nieszczęśliwym, zostałaby jemu jeszcze ucieczka do powstańców. W *Anglii* nie on już nie ma do stracenia; za jej granicami wszystko do wygrania. Wprawdzie, mówią, jedzie on do *Chili*... ale wyspa s. *Heleny* nie jest na tej drodze.

FRANCYA.

(z *Korr. hamb.*) ParyŜ, dnia 3 października. Konferencye w rzeczy pośrednictwa między Hiszpanją i Portugalią przerwane tu zostały tymczasowie: gdyż poseł hiszpański, Xiążę *Fernan-Nunez*, dla zaszyłych w *Madrycie* odmian ministerjalnych, na nowe instrukcye czekać musi.

Przez rozkaz królewski wszystkie rozrządzenia, które od 1814 względem gwardyi narodowej wyszły, zostały uchylone; a gwardya ta oddana jest znowu pod zwierzchność ministra spraw wewnętrznych, i powróciła do pierwotkowego urzędzenia swego municypalnego.

Policya tutejsza zabroniła przedaży jednej karykatury, która ma tytuł *ronu*. Wyobrazony na niej jest doboŝ z latarnią w ręku, za którym idzie sześciu gwardyakow narodowych. Jeden z ostatnich idzie śpiący, drugi poziewa, a trzeci ubrany po cywilnemu miał zawiązaną chustkę na głowie.

W całej *Francyi* uskarżają się przy terażniejszym obfitém winobranii na niedostatek na zyn do wina.

Wczoray aresztowano tu człowieka, który na ulicy wiwaty dla *Bonapartego* wykrzykiwał.

ParyŜ, dnia 6 października. Dzisiejszy numer *Monitora* zawiera co następuje:

„Podług wiadomości z *Akwisgranu*, o których rzeczywistości zaręczyć możemy, uczucia Monarchow dla *Francyi* i Króla każą się spodziewać, że rezultatem tego Najjaśniejszego zgromadzenia z takim pośpiechem i taką pomyślnością nastąpi, jak tylko sobie wszyscy *Francuzi* życzyć mogą. Postanowienia, które tam zaydą, a które zapewna będą okazaniem hołdu dla cnoty i mądrości panującego nam monarchy, zapewnią, o czém i wątpić nie należy, spokoyność i szczęście *Francyi*, i położą pieczęć szczerego i trwałego pojednania się wszystkich narodow.“

Poseł nasz przy dworze berlińskim, margrabia de *Bonnay*, udaje się przez *Akwisgran* do mięysca swego przeznaczenia.

Wychodzi tu teraz nowy dziennik handlowy pod tytułem: *Le Pilote, feuille commerciale de France et de l'étranger*,

PP. *Biot* i *Arago*, członkowie instytutu, wyjechali do *Dunkierki*, gdzie łącznie z uczonymi angielskimi zatrudniać się będą astronomicznemi sprawdzeniami względem wymiaru ziemi.

Xiążę *Galiczyn*, jako goniec od admirała *Tatyszczewa*, z wiadomością o zaszyłych w *Madrycie* odmianie ministerjalney, przejeżdżał tedy do swego Monarchy.

MalŜonka jenerała *Sarazin*, Miss *Huskisson*, przybyła do *ParyŜa* dla oskarŜenia męża swego o podwójny związek małŜeński.

(z *gaz. berl.*) ParyŜ, dnia 7 października. *Monitor* wyraża: Rozchodzi się wieść, że W. Xiążę *Konstanty* chce po kongressie odwiedzić *ParyŜ*. To czyni nadzieje,

że takŜe obecnością Najjaśniejszego Brata Jego, Cesarza *Alexandra*, uszczęśliwieni być możemy.

Monitor donosi, że marszałek Xiążę *Raguzy*, którego trzymiesięczne naczelnictwo nad gwardyą d. i października zacząć się miało, nie przybył z *Chatillon sur Seine*, a Xiążę *Reggio* sprawuje tymczasowie obowiazek majora jeneralnego. Jako kapitan gwardyi bokowej zmieniony został Xiążę *Grammont* przez Xięcia *Luxemburg*.

Podług gazety, *Journal des Debats*, rząd angielski miał już nająć potrzebną liczbę statkow przewozowych, dla zabrania 22,000 ludzi wynoszącego kontyngensu w ciągu przyszłego miesiąca, w portach *Boulogne* i *Calais*. Stojąca na załodze w *ParyŜu* legija departamentu *du Nord* ma być przeznaczoną na załogę do *Valenciennes*.

Mówią, że prokuratorowie królewscy otrzymali instrukcyą, ażeby na przyszłość baczniejszymi byli w pociąganiu autorów pism politycznych, a każdego otwartego wyrażenia albo deklamacyi przeciw władzom nie poszukiwali, jak za postępek buntowniczy. Wrzeczy samey sprawy podobnego rodzaju są teraz rzadsze, aniŜeli w ostatnich sześciu miesiącach, chociaŜ z równaŜ piszą wolnością, a może i z większą jak wprzódy.

KRÓLESTWO GALICJI I LODOMERYI.

Gazeta lwowska zawiera ze *Lwowa* pod dniem 19 października: „Wyszedł tu naywyższy uniwersał następujący:

My Franciszek Pierwszy etc. etc.

Oświadczamy wszem wobec i każdemu z naszych kochanych wiernych, tudzieŜ wszystkim poddanym stanowi prałatow; magnatow, rycerstwa i mieszczan, w naszych królestwach *Galicyi* i *Lodomeryi* wraz z *Bukowiną*, uwiadomając ich niniejszém naylaskawiey, że z ważnych, i powszechnego dobra tyczących się powodow, uchwaliliśmy zwołać seym w pomienionych królestwach, i wyznaczyć na to dzień dwudziesty siódmy miesiąca października, bieżącego roku 1818go.

Aby więc seym ten pozyskał należyte postępowanie do poŜadanego wzrostu tak tych królestw, jako teŜ powszechnego dobra, i mógł osiągnąć cel i koniec zamierzony, nakazujemy przeto naszym naywierniejszym i nayposlušniejszym stanom królestw *Galicyi* i *Lodomeryi* tudzieŜ *Bukowiny*, wszem wobec i każdemu z osobna, stałe i naylaskawiey, by na dzień wyŜey wyznaczony, a to wieczorem wprzódy we *Lwowie* znajdowali się, poczem w dniu następującym z rana, w mięyscu, które nasz rzeczonych królestw gubernator wyznaçzy, pewnie i nieochybnie zebrali się, tamŜe propozycy seymowych i tego, co naszym imieniem przełożyć każemy, w nayuniŜniejszym posłuszeństwie wysłuchali, a przyjawszy to wszystko do wiernych serc swoich, takie postanowienie uczynili, jakiego i nasza, i całych królestw *Galicyi* i *Lodomeryi* wraz z *Bukowiną*, i własna ich samych wymaga potrzeba; i jakie odpowiada naszemu naylaskawszemu zaufaniu, którego niniejszém nowy im dowód dajemy.

A chociaŜby który z wiernych i nayposlušniejszych członkow stanowych dla ważnych przeszkod na seymie znajdować się nie mógł, wszelako w tym razie obecni zupełną moc stanowienia mieć mają, a nieobecni równie jak i obecni do dopełnienia tego wszystkiego mają być obowiązany. Nasze zaś królewskie miasto *Lwow* ma stosowną do konstytncyi liczbę osób z dostatecznym pełnomocnictwem na pomieniony seym wysłać.

Dan w naszym mięście *Wiedniu* dnia 16 września w roku 1818tym; państw naszych dwudziestym, siódmym. (Podpisano) *Franciszek*. (L. S.)

Franciszek Hrabia *Saurau*, Naywyższy Kanclerz.

Prokop Hrabia *Lazansky*.

Z Jego C. K. Apost. Mości własnego naywyższego rozkazu *Karol* de *Widmann*.

C. K. Rząd krajowy podaje do wiadomości powszechney, że wszystkie klasy utworzonych w *Nowym Sancedzu* szkół gymnazyalnych, z dniem 1wszym r. b. otworzone zostały.

Najjaśniejszy Pan raczył naylaskawiey mocą naywyższej uchwały datowanej w *Port-Opus* dnia 5go Czerwca 1818, dotychczasowego jeneralnego Konsula w *Kopenhadze*, *Lothara* kawalera *Berksa* przenieść w tym sa-

nym charakterze do *Lizbony*, na miejsce zaś jego, Henryka Hrabiego *Bombellesa* jeneralnym Konsulem w *Kopenhadze* mianować.

W I O C H Y.

(z *Korr. hamb.*) Mówią, że *Ludwik Bonaparte* posiada opisanie życia *Napoleona*, przez niego samego napisane, i że tylko 2 czy 3 osoby posiadają kopiją tego manuskryptu. *Ludwik* ma odbierać często drogą potajemną wiadomości od swego brata z wyspy *ś. Heleny*. *Lucyan Bonaparte* zmuszony był zmniejszyć liczbę dworzaków swoich.

HISZPANJA.

O odmianie ministrów, gazeta paryzka, *Journal des Debats*, zawiera poniższe szczegóły z listów pisanych z *Madrytu* pod 18 września: „Od dawnego czasu panowało w ministerjum nieporozumienie. PP. *Eguia* i *Lozano de Torres*, byli w opozycji z PP. *Pizarro*, *Garay* i *Figueroa*. Intesa kołomjalne; szukane u wielkich mocarstw pośrednictwo; warunki, pod którymi spodziewano się otrzymać to pośrednictwo; a szczególniej zewnętrzne położenie królestwa; zdaje się, że były przedmiotem ciągłych rozpraw. Opóźniane wyście wyprawy z *Kadyxu* dosyć wyraźnie pokazało, że w rzeczy tej niepewność i wahanie się w gabinecie panowały. Jednakże przyczyn zaszły odmiany nie w samej tylko niezgodzie ministrów szukać należy. P. *Pizarro* nie z tak znakomitego jest urodzenia, żeby mógł otrzymać wpływ przeważający nad wysoką kastyljską szlachtą. P. *Garay* był słabego zdrowia, a systemat swój utrzymywał bez potrzebnej energii. Oddawna przewidywano, a nawet przepowiedano, iż koniecznie potrzeba byłoby mocniejszą dać podstawę dla ministerjum. Mówiono o *Xięciu San-Carlos*, na poselstwie w *Londonie* zostającym, jako o pierwszym ministrze, i zapewniano, że sam P. *Pizarro* o tę odmianę stara się i na posła do pewnego dworu wysłany będzie. Zdaje się, iż samiz odprawieni ministrowie przeciwną ułożyli kombinacyę: chciało się im PP. *Eguia* i *Lozano* wyprawić. Od dwóch tygodni oczekiwano tego rozwiązania. P. *Garay*, bojąc się spadnięcia, starał się już o uwolnienie. Wszyscy trzej ministrowie, jeszcze wieczorem d. 14 z Królem pracowali. Rozkazy na ich złożenie o godzinie 11tej przed północą w sypialnym gabinecie królewskim sporządzone zostały. P. *Eguia* otrzymał wezwanie oznajmić swoim współpracownikom o tej niełasce. Zaden jednakże przytwierdzący wyraz nie był w wyroku na ich zrzucenie, a nawet w tym, który jest względem P. *Pizarro*. Król wyraża tylko: „iż za przyzwontą osadził, złożyć go z urzędu sekretarza stanu.“ O Panu *Garay* Król wyraża, iż go uwalnia „dla słabości zdrowia, i żeby mógł toż zdrowie poprawić.“ Ale się już we zwyczaj zamemło, ministrów z łaski wypadłych oddawać pod pewny gatunek dozoru. P. *Pizarro* wysłany został do *Walencji*, P. *Garay* do *Saragossy*, a P. *Figueroa* do *Korunny*. P. *Imaz* (tymczasowy minister skarbu) był dawniej intendentem cel w *Madrycie*, gdy *Francuzi* w roku 1810 miasto to zajęli; potem Król mianował go jeneralnym dyrektorem dochodów kraju. Nowy minister marynarki (*Cisneros*) znajduje się w *Kadyzie*, gdzie jest jeneralnym kapitanem marynarki portu, i ma powierzone przygotowanie wyprawy do Ameryki południowej. P. *Cisneros* razem z nominacyą otrzymał rozkaz, zostać w *Kadyzie* do wyścia wyprawy, która bardzo jest znakomitą. 14,000 ludzi ma sięść na okręty. Zapewniają, iż Król miał dać poznać, iż plan skarbowy P. *Garay* w niczem odmienić się nie ma.

(z *Korr. hamb.*) Podług gazet londyńskich, w odmianie ministeryalnej w *Madrycie* partyą *Serviles* zwała partyą *Liberales*. — Odmianę w tymże ministerjum przypisują także wpływowi spowiednika królewskiego, xiędza *Bencomo*, i nuncyuszowi papieżkiemu.

Gdy oddalony minister skarbu, *Carray*, przybył do wsi jędnej pod *Guadalaxara*, zmuszony był ratować się ucieczką od kupy pospólstwa, którą xięża przeciw niemu pobudzili.

Madryt, dnia 22 września. Na miejscu Hrabiego *Abisbal*, Jenerala *O'Donnell*, po zaszły odmianie w ministerjum, Jenerał *Freire* mianowany został dowódcą nowej wyprawy do Ameryki południowej.

W Y S P A Ś. H E L E N Y.

Francuz, który w *Bengalu* siadł na okręt angielski i powrócił do *Marsyllii*, przywiozł niektóre wiadomości o *Bonopartym*, które do francuzkich gazet przeszły. Podda się on teraz swojemu losowi, poluje i łowi rybę. Miejsce, gdzie szuka rozrywki w rybołówstwie, opatrzone zostało w pewnej odległości żelazną kratą, dla przeszkodze-

nia zbliżeniu się batów. Otrzymał on z Anglii 4 fuzye strzeleckie i 6 wyżłów. Ażeby się mógł bronić od napadu zwierząt etc. pozwolono mu nosić pałasz, ale nie szpadę. Otrzymuje też co miesiąc najnowsze plody literackie i polityczne. Wojsko zmieniane jest co pół roku, a czas ten liczy się jemu, prócz wysokiego żołdu, podwójnie.

A M E R Y K A.

(z *Korr. hamb.*) Donoszą z *Nowego-Orleanu*, że między eskadrami hiszpańską i powstańców przyszło do bitwy, w której ostatni, pod wodzą komodora *Aury* zabrali przez zahaczenie hiszpańską 38działową fregatę, ale że *Aury* na pokładzie zdobyczy swej zabity został.

W *Wirginii* cena jednego niewolnika podniosła się od 400 do 700 dolarów. (dol: r. i k: 35.)

Wojskiem powstańców w Ameryce południowej dowodzą teraz jenerał porucznicy *Paez*, *Aresmendi*, *Bermudos*, *McGregor*; *Bolivar* jest prezydentem.

S T A N Y A M E R Y K I P Ó Ł N O C N E J.

Nie zdaje się, według najnowszych wiadomości z *Waszynghtonu*, aby rzecz względem *Florydy* tak prędko rozstrzygnięta została; ponieważ i prezydent i pierwsi urzędnicy stanu, i poseł hiszpański wyjechali z *Waszynghtonu*. Zapewne interes ten zawieszonym zostanie aż do zjazdu kongressowego w miesiącu grudniu.

Następujący wykaz zasiągnięty z *Bristedu* podaje skazówkę porównawczą wzmagającej się ludności w *Zjednoczonych Stanach*:

Prowincyje.	Mile angielskie kwadratowe.	Ludność w latach:		
		1790.	1800.	1817.
Verimont	10,100	85,539	154,465	296,450
Newkampschire	9,800	141,835	182,858	302,753
Maine	31,750	96,540	151,719	318,647
Massachusetts	8,500	378,887	422,815	564,592
Rhode-Island	1,700	68,825	69,122	98,721
Connecticut	4,500	237,946	251,092	349,568
Nowy York	54,000	340,120	586,050	1,486,759
Nowy-Jersey	6,500	184,139	211,149	345,322
Pensylwanija	48,700	434,373	602,545	986,494
Delaware	1,800	59,004	64,273	108,335
Maryland	14,000	319,728	349,692	502,710
Virginija	75,000	747,616	688,149	1,347,796
Kentucky	52,000	73,677	220,959	683,633
Karolina północna	49,000	393,751	478,105	701,224
Karolina połudn.	32,700	240,073	345,591	564,785
Georgija	64,000	82,548	162,685	408,578
Kraje zachodnie	—	35,691	45,365	—
Powiat Kolumbijski	100	—	14,093	37,892
Tenessee	63,100	—	104,602	489,624
Ohio	45,000	—	—	394,752
Luizyjana	49,000	—	—	108,923
Indyjana	38,000	—	5,641	86,734
Mississippi	55,000	—	—	104,550
Illinois Territory	66,000	—	—	39,000
Michigan	47,500	—	—	9,743
Missouri	1,087,000	—	—	68,794
Ogółem	2,814,550	3,929,326	5,303,666	10,405,547

Kuryer angielski z d. 22 września umieścił list kupca z *Wirginii*, zawierający między innymi: „Niezmiernie pomnażanie się ludności kraju naszego, jest nader interesującym widowiskiem. Któż sobie dowierza, policzyć jej granice! Nie zadługo sięgać będzie od oceanu atlantyckiego, aż do morza cichego. Prawda, że *Kanada* może dopiero później będzie mogła stać się naszą granicą od północy, *Floryda* zaś, której część właśnie zajęliśmy, od południa. *Florydy* muszą według natury rzeczy wcielonymi być do *Zjednoczonych Stanów*. Pierwsza wojna między *Ameryką północną* a *Angliją* będzie straszną, a może nie mającą przykładu w dziejach świata. Nie spodziewam się jej dożyć i t. d.

Wilno dnia 18 Października 1818 roku.

Nowe Książki.

w *Xiągarni XX. Pijarów u Alexandra Żolkowskiego są następne dziełka do sprzedania:*

- Kazanie** o małej liczbie wybranych, napisane po francuzku przez X. Massyllona Biskupa Klermontkiego, przetłumaczone na polski język przez X. Michała Olszewskiego, tłumacza historyi Rzymskiej, 8vo w Wilnie 1818. - - - - - sr. kop. 15
- Kazanie** na popielcową srodę o pobudkach nawrócenia, napisane po francuzku przez X. Massyllona, przetłumaczone przez X. M. Olszewskiego, 8vo w Wilnie 1818. - - - - - kop. 15
- Sposob** na Żydów czyli środki niezawodne zrobienia z nich ludzi uczciwych i dobrych obywateli 8vo w Wilnie 1818. - - - - - kop. 10
- Organizacya** Komisji dla urządzenia interesów Xiążąt Radziwiłłów obok z textem francuzkim - kop. 30
- Kopije** Imiennych Jego Imperatorskiej Mości Ukazów przez Rządzący Senat opublikowanych, Komisją na interesu Xiążąt Radziwiłłów stanowiących; nastalych w dniu 24 lutego roku 1814 i w dniu 4 kwietnia roku 1815; - - - - - kop. 20

M U Z Y K A.

Sprowadzono do handlu Józefa Kopscha nowy transport nót muzycznych, dapełniający wszystko to, co się w katalogu onego umieszczonym znajduje, a już wyprzedanym zostało. Oprócz tego, są jeszcze następujące dziełka:

- Elsner**, 2 polon. pour le piano, executées au bal donné pour S. M. l'Imperat rice Mère, par la Ville de Varsovie kop. 45
- Francke**, Var. pour piano sur un air comique - kop. 50
- Kozłowski**, 28 rozmaitych polonezów, każdy po - kop. 30
- Kuhlan**, F. Var. pour le piano sur un marche de l'opera Aline N. 5a - - - - - kop. 55
- Kurpiński**, dwa polskie na Klawikord ułożone na dzień balu danego od Miasta Warszawy dla Najjaśniejszej Cesarzowej Maryi Teodorowney w miesiącu wrześniu 1818 i mazurek z baletu: nowa osada Terpsychony nad Wisłą - - - - - kop. 50
- Lacoste**, Rondo polonais - - - - - kop. 75
- Rossini**, Recitatiwo i Aria: Oyczyzna droga z towarzyszeniem fortepiana z opery Tankred - - - - - kop. 45
- Prati**, 3 Son. pour Clav. ou Harpe op. 2 et 3 à R. 2 kop. 10
- Vogel**, Ouverture de Demophon à 4 mains - - - - - kop. 60

O g ł o s z e n i a.

1. Sąd Ziemski Rosieński po dwókrrotnem obwieszczeniu powszechności przez gazetę Kuryera Litewskiego do rozbioru sprawy Exdywizyjney Fabjana Alexandrowicza zbliżony, inwentaryą ruchomości zadeterminowawszy, administracją onę, jak oraz majątku ziemnego Sędziemu z pośrodku koło swojego Sądu W. Dominikowi Syrtowtowi poruczył, w dalszym zaś ciągu, gdy dopełnionej przez strony do tej sprawy wpływ mające komportacyi nieznajduje, przeto zaskutecznie onę do dnia 15 następującego Nowembra idącego roku zalecił, oozem jak niemniej, że po upływie oznaczonego terminu, z niestawiającymi pretensorami ammissją zapisze, a pozwani debitorowie tegoż Alexandrowicza utracą wolność mowienia, przez niniejszą trzykrotnie w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczającą się awizacyą zawiadamia.

Prezydent Ziemski Powiatu Rosieńskiego Ignacy Bucewicz, Sędzia Ziemski Rosieński Ignacy Konarski, Pisarz Ziemski Pttu. Rosieńskiego Dionizy Pluszkiewicz, Ziemski Powiatu Rosieńskiego Regent Karol Krassowski.

1. *W skutek Remissy Sądu Głównego Wileń. 2 Departamentu w roku 1818 augusta 27 taxę exdywizyjną na majątek Kroże w Powiecie Rosień. położony dziedzictwa WW. Józefa i Anny z Pilchowskich Rodziewiczów Sęstwa Granicz. Pttu Rosień. uznawającej, Urzędnicy tąż remissją wyznaczeni w terminie to jest: 3 oktobra roku 1818 Sądy Taxatorsko-Exdywizorskie w majątności Krożach zareassumowawszy, wyrok dylacyjny wedle przepisów remissy z uznaniem komportacyi dokumentow na dzień 5 nowembra roku 1818 przy aktach Ziemsk. Rosień. ustanowił i sądy swe do dnia 8 january roku 1819 odroczył. Ażeby więc interessowane osoby do funduszu WW. Rodziewiczow pod stratą swych pretensyw do naznaczonego Sądu Exdywizorskiego na termin wyrażony z do-*

wodami swych pretensyw przybywały; przez gazetę Kuryera Litewskiego awizuje.

Józef Swirkucz Prezes Ziemsk. Telsz. i Exdywiz.,
Piotr Zawadzki Sędz. Ziemsk. Pttu Wileń. Exdywiz.
Jan Wereszczyński Prezyd. - - - - - Upits. Exdywiz.

1. *Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątności Pleskurowie w gubernii Witebskiej w Pcie Lepelskim położony, macą remissy Sądu Główn. 2go Departamentu guber. Witebskiej w roku 1818 mca xbra. 15 d. zapadley wyznaczony przybywszy w komplecie na miejsce wyż rzeczzone w obecności stron stawających pierwszo zjazdowe czynności ułatwwszy, na powtórny zjazd swój dla ostatecznego rozsądzenia i dzieła exdywizji ukończenia termin na dzień 30sly mca gbra roku dopiero idącego zdeterminował: na jakowy czas ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie zeszłego s. p. Antoniego Suryna Rotmistrza Xięstwa Inflantskiego z dopominkami do massy na Taxę exdywizyjną oddanej sub amissione causae stawali i jawili się Sąd Taxatorsko exdywizorski awizuje.*

Joachim Bohdanowicz. Sędz. Ziem. Ptt. Lepel. Prez. Exdyw.
Jan Hłuszanin Podsekdek Ziem. Pttu P Exdywizor.
Marcin Jodziewicz Pisarz Ziem. P. P. Exdywizor.

1. *Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Ziemsk. Telszewsk. w dacie poniżej zapisującej się a w roku 1818 miesiąca oktobra 5 dnia pod urzędową Ziemską Pttu Telszewsk. pieczęcią stronie jest wydan.*

Roku 1818 miesiąca oktobra 5 dnia. Oświadczenie imieniem niżej piszącego się Ferdynanda Alexandra von Bolschwinga Lands Marszałka Oberofgerichta Mitawskiego zapisuje się z okoliczności następney: Giertruda Eleonora Harmsonowa w assystencyi swojego męża Jana Hermana Harmsona Konsyliarza komercyjnego działająca, dobra Bataycie małe Rytynie w Gubernii Lisewsko-Wileńskiej w Pttcie Telsz. za 10,000 rubli srebrn. z oświadczeniem się jako dziedzicem 1817 septembr. 13 dnia na wieczność zkontraktowała, a w którym terminie wchodząc w interesy raczai summy optacić asidowała się, w czym że i w czwartey części nse domierzyła satysfakcyi a ząd dala powod już oświadczaćemu się względnie pozyskania swej należności lub powrotu majątku do prawnego zachodu, z uwag takowych uprzęda Marszałek von Bolschwing publiczność, żeby tak o nabyciu dóbr Batayc w układy wchodzić lub na onych dobrach na rzecz Harmsonow summ lokować i repetycyi na Batayciach spodziewać się nikt nie mógł. Takowe ostrzeżenie żeby publiczniey dochodziło wiedzy, przedsięwzięto w gazecie Kuryera Litewskiego trzykrotnie awizować, a teraz one do wiąg Ziemskich Telsz. dla wpisania oddając, sam się podpisuje aktor: Ferdynand Alexander von Bolschwing Lands Marszałek Oberofgericht Mitowie.

Zgodność z protokołem poświadczą Józef Pluszkiewicz Ziemski Telszewski Regent.

1. *Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosyją etr.*

Ur. XX. Janowi Niedzwieckiemu Rejensowi Seminar. Wileńsk. Plebanowi Święciańskiemu, Tadeuszowi Godlewskiemu b. Proboszczowi, Felicyanowi Ulińskiemu b. Komendantowi, Święciańskiemu, terażniejszemu Plebanowi Miednickiemu, Wiktorowi Zawadzkiemu Dziekanowi Zawilejskiemu, Franciszce z Mierzwińskich Maleckiej Struk. Mozyrskiej z dokładem opiekunow aredowney, Reutowi Rotmistrz. Upitsk. a w stopniu onego Mateuszowi Sokołowskiemu Rotmistr. Upitsk., wadycyjnym possessorem, majątku Bohdalowa; Michałowi i samey Bukowskim Czeszn. Orszan. Jerzemu Szyleyce Rotm. Osznian., Helenie Grotuzowej Starość. Pokretońskiej z dokładem opiekunow oneyże, Bernardowi Kiewliczowi Rotm. i jego pozostałemu potomstwu, niemniej pracowitym Bartłomiejowi Burbie włościaninowi Święcian, Józefowi i Karolowi Obolowiczom włościanom sufragańskim, oraz dalszym wszystkim kredytorom i pretensorom zeszłych Kazimierza Skurewicza Budowniczego Wileńsk., i Xiędza Jana Skurewicza Plebana Nidockiego i Święciańskiego, pozew edyktałny przed Sąd Ziemsk. Powiatu Wileńsk. z instancyi urodzonych Karoliny z Pod-

lińskich matki Budow. Wileńsk., Franciszka Sędziego Grodz. Pttu Wileńsk. Józefa Budowniczyca, teraz oficera wojsk Rossyjskich, synów; Skurewiczowi, oraz córki z Skurewiczów Zahorskiej Regentowej Zawil. w asystencyi męża swego czyniący; którzy obżalowanych w moc dekretu tegoż Sądu Ziems. Wileńsk. w roku 1813 nowembra 25 dnia zapadłego pozywają: aby żaden z obżalowanych imiennie tym pozwem objęty i bezimiennie w tytule kredytorów i pretensorów zmarłego Kazimierza Skurewicza, a również i zmarłego Xiędza Jana Skurewicza wyrażający się u siebie z imienia i nazwiska wiadomy; niewiadomością rozprawy w tym Sądzie toczącej się nie wymawiał się, pod utratą, intensyi na niejawiących się do tegoż Sądu, ostrzegają żądając delatorów z własnego powództwa, które za oswoobodzeniem majątku oyczystego Bohdatowa od nieprawnie zaciągniętych długów i opisanej ewikcyi na onymże majątku zmarłym Xiędzem Janem Skurewiczem przedsięwziętą, gdyż podług prawa brat za brata i nikt za nikogo nie odpowiada, a ztym za zawinięcie własne na obcym majątku ewikcyi opisywać tenże Xiędz Jan Skurewicz nie mógł, w sporze czego, szukając żalującego prawdziwego usprawiedliwienia w skutek dekretu Sądu Ziemskiego Pttu Wileńsk. przez niniejszy edyktałny pozew do rozprawy w Sąd Ziemski Pttu Wileńsk. jako po dekrecie remisyjnym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego wszystkich obżalowanych kredytorów i pretensorów, aby toczące się rozprawy w Sądzie Ziems. Powiatu Wileńskiego pilnemi byli zazywają. Pisan w Wilnie roku 1818 oktobra 16 dnia.

Roku 1818 miesiąca oktobra 16 dnia, Wozny świadczył takowy pozew edyktałny z instancyi WW. Skurewiczów i Zahorskiej w moc dekretu wyniesiony, celem dójścia onego do każdej wiadomości dla umieszczenia do gazety Kuryera Litewskiego W. Redaktorowi tegoż Kuryera w Wilnie podalem, o rozprawie w Sądzie Ziemskim Pttu Wileńskim toczące się oznaymiłem, i aby każdy z pretensorów i kredytorów zeszlých Kazimierza Skurewicza Budowniczego Wileńskiego i Xiędza Jana Skurewicza Plebana Nidockiego i Święciańskiego przed Sąd Ziemski Pttu Wileńskim pod utratą swej pretensyi stawał, zaś ich sukcesorów do żadnych innych Sądów nie pociągał zastrzegłem.

Józef Pleskaczewski Wozny Pttu Wileńskiego.

1. Sąd taxatorsko Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli zesłego Franciszka Graffa Jundzila Podkomorzego Pttu. Grodzień, Dekretem Sądu głównego 2go departamentu Gubernii Grodzień. w dniu 3 J li 1818 roku zapadłym przeznaczony z osob niżej podpisanych przez Sądy główne Gubernii Grodzieńskiej Wileńskiej i Mińskiej zapisanych, składający się, w dniu 1 7bra terażniejszego roku do Majętności Brzostowica zwanej, w powiecie Grodzieńskim sytuowanej przybyły, Jurzydykcyą swoją ufundował, a w dalszej kolei spełniając przepisy dekretu Sądu Głównego, urządził administracyą w ogólnych dobrach pod rozdział idących, przeznaczył wymiar geometryczny i inwentarycyą tychże Dóbr, nakazał komportacyą wszelkich generalnie papierów na wszystkich stawających i niestawających stronach do kancelaryi grodzieńkiej Pttu. Grodzień. w dniu 1 7bra, 1819 roku przy rejestrach spełnić się powinna, zastrzegł przed oczewistą rozprawą óprzysiężenie realności takowej komportacyi, przedsięwziął na skutek dekretu Sądu głównego środki do oswoobodzenia części dóbr Ikaźmieńskich zpod Sekwestru szlacheckiej opieki Pttu. Dzisieńskiego, zniósł się z komisją Sądową edukacyjną w Wilnie agituującą się względem uzyskania na rzecz kredytorów dóbr Olekszyz, przez pomienioną komisją za sumnę jej należną w extenuacyjną dzierżawę zajętych, i względem dozwoleń sprzedaży przez publiczną licytacyą folwarków pojezuickich Hnognicy i Zukowicz, oraz dalsze do pierwszego zjazdu przywiazane czynności wykonał, a na uskutecznienie całkowitego dzieła i rozstrzygnięcie całej konkursowej sprawy, powtórnym i ostatecznym do zjazdu termin, na dzień 1 augusta 1819 roku przeznaczywszy; ażeby w tymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiegokolwiek względu do majątku zesłego Franciszka Graffa Jundzila w Guberniach Grodzieńskiej, Wileńskiej, i Mińskiej, a w Powiatach Grodzieńskim, Dzisieńskim i Brastawskim znajdujące się pretensorowie, z dowodami ich należności wyświecającemi; a debitorowie dla wytlómaczenia się z stosunków do siebie uczynionych, w majętności Brzostowicy w Powiecie Grodzień. sytuowanej, stawali się; przez niniejszą trzykrotną do gazet Petersburgskich, Kuryera Litewskiego i Warszawskiej podającą się awizacyą wzywa ostrzegając: że w skutek dekretu Sądu głównego należności i pretensye nieprzychodzących w powtórnym terminie do Sądu niniejszego wierzycieli zesłego Podkomorzego Graffa Jundzila, wiecznemu upadkowi przez zapisanie ammissyi ulegną, a na debitorach, choćby pod ich niestanność wykazane do masy należności przysądzone i z ich wszelkiego funduszu wysekwowane zostaną. Dyecyzye akcesoryjne w pierwszym zjeździe podpisali: Antoni Radowicki były Marszałek Pttu Wołkowyskiego Prezydujący w Exdywizyi, Jan Suchodolski były Assesor Sądu głównego 2go Depart.

Guber. Grodzień. Exdywizor, Kasper Rószczyz Deputat wywodowy Gubernii Grodzień. Exdywizor, Konstanty Wotosowski Sędzia Ziemski Pttu. Dzisieńskiego Exdywizor, Zygmunt Podbereski Prezydent Ziemski Pttu. Brastawskiego Exdywizor. Datt 2 8bra 1818 roku.

Wincenty Janowski Sądu Głównego 2go Depart. Guber. Grodzień. Exdywizorski Regent.

1 Ktoby potrzebował guwernera również do dawania nauk klasycznych, jak do mówienia po łacinie, po francuzku i po włosku, oraz do początków muzyki, zechce się udać do sklepu P. Kadynacego przy placu.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2 Excerpt Remanifestu w protokule manifestów i oświadczeń 1818 roku w dacie niżej wyrażony zaniesionego, i eorundem stronie potrzebującej jest wydan pod pieczęcią urzędową Kommissyi Radziwillowskiej.

Roku 1818 miesiąca oktobra 8 dnia, JO. Xiążę Jmci Antoni Radziwili Wielko-rządca W. Xięstwa Poznańskiego, Ordynat Nieswiski, Mirski i Olycki, wielu orderów kawaler, odpowiadając na oświadczenie przez JW. Michała Zaleskiego Podkom. jako Prokuratora masy na dniu 1 teraz. miesiąca i roku w aktach Kommissyi zapisane, czyni uroczysty remanifest oto: że JW. Prokurator masy w oświadczeniu swoim zupełnie pod inszą postacią wyobraża interes, który jest rozwiązany Naywyższemi ukazami Cesarza; takowe ukazy są świętą ustawą. Tłumaczyć więc one nie podług istotnego brzmienia jest błędem, mającym wpływ na ogół interessów domu Radziwillowskiego. Wszakże cała masa dóbr niegdys Xięcia Dominika Radziwilla była pod generalnym sekwestrem, a przeto była już własnością skarbu monarszego. Dopiero po zgasłym życiu Xięcia Dominika Radziwilla, oycowska troskliwość naywspanialszego Cesarza o byt famili Xiążąt Radziwillow, raczyła swém dobrodzieystwem powrócić tych dóbr własność w ienże dom Radziwillowski. Rzekł Nayjaśniejszy Cesarz ukazem w Chaumont wydanym przez słowa „stosownie do proźby Xięcia Antoniego Radziwilla znieść sekwestr, któremu „były uległe dobra zmarłego Xięcia Dominika Radziwilla, z powodu zostawania jego w nieprzyjacielskiej „wojenney służbie, i niepourotu w zamierzonym czasie „do kraju“ Wieg na proźbę Xięcia Jmci Antoniego Radziwilla, wieko-pomne dobrodzieystwo Monarsze, w przebaczeniu winy, w podniesieniu sekwestra, i w powrocie dóbr ogólnych domowi Radziwillowskiemu zostało udzielone. Po rozwiązaniu zaś sekwestru Nayjaśniejszy Cesarz raczył okazać łaskę Monarszą, i przeznaczył wyraźnym darem Ordynacye, Niewiską, Mirską, i Olycką, Xięciu Jmci Antoniemu Radziwillowi, a dziedziczne dobra zmarłego Xięcia Dominika Radziwilla oddał spadkowi prawami przepisanimi. O czem wyrażnie i jasno objawia ukaz z dnia 24 febr. 1814 roku, w Chaumont podpisany. Wywolnienie zatem dóbr z pod sekwestru nastąpiło skutkiem proźby Xięcia Antoniego Radziwilla. Szafunek zaś onych jest skutkiem łaski, woli, i daru Monarszego, i dla tego błędem jest czynić wrażenia, że władność dóbr Ordynackich Xięciu Antoniemu Radziwillowi, na jego prośbę oddaną została; albowiem gdzie szło o byt familii domu Radziwillowskiego, o eliberacyą dóbr ogólnych sekwestrem zajętych, o spokojność tylu familiiów wierzyielskich, w takim to przedmiocie dotyczącym ogół całej masy, jako za głównym i nappierwszym interessem proźba Xięcia Antoniego Radziwilla była wzniesioną do tronu. Cokolwiek więc ukazem Monarszym dla Xiążąt Radziwillow, oraz dla wierzycieli zastało wskazanym, to wszystko za szczególną łaskę i dar Monarszy uważać należy. Dom Xiążąt Radziwillow zaszczycony udzielnym prawem ordynacyi sobie służącey, otrzymał z wyroku Cesarza tey ustawy zabezpieczenie. Przekonywa punkt piąty tego ukazu przez słowa „Do rozpatrzenia i uczynienia wiadomości „mimi długów obarczających rzeczzone tak ordynacyjne „jako też spadkowe dobra, zwrócenia ich do źródeł, do „których z prawa należą etra, przeznaczyć Kommissyą etra, „To dobrodzieystwo zwoli i łaski Monarszey spłynęło na Xięcia Ordynata ze skutkami ustawy Ordynacyi, a na masę dóbr spadkowych wedle praw onym wła-

ściwych; każda zatem strona jest przy swoich zachowa-
na prawach, dokładniejszą otém dają wyraźność i na-
ukę późniejsze Monarsze ukazy i organizacya Nay-
wyższą wolą potwierdzona. Zkąd jasna konkluzya, że
Mas a niema szczególniejszego przywileju imponować
Xięciu Jmci Ordynatowi, gdy jey nawet prawa nie mo-
gą się porównywać ze skutkami ustawy Ordynackiey. Xiążę
Jmci Antoni Radziwiłł, objął część tylko dóbr Ordynackich,
które ledwo nie wszystkie są okryte zastawnemi
possesyantami; większa liczba majątkow natury Ordynackich
pod administracyą massy zostaje, o oddział, których cią-
giem dwóletnim Xiążę Antoni Radziwiłł Ordynat przy-
chodząc do Sądu Kommissyi, pomimo wyraźność Nay-
wyższych ukazow i organizacyi, zawsze znajduje ze
strony Massy opór i zwłokę. Taka przeciągłość spra-
wy, oddział dóbr stanowiącey, a jeszcze nierozwiązaney
(jak wyraża w swoim oświadczeniu JW. Prokura-
tor massy) dała powód, że tenże JW. Prokurator przed-
sięwziął interessować się następnością, i z tego wzglę-
du przez oświadczenie wdawał się w kierunek Rządu Xię-
cia Ordynata, i w jego własności mieszać dyspozycye,
lecz jak można pogodzić takie sprzeczności, Xiążę Or-
dynat domagał się i domaga się oddziału dóbr, chce od-
dać, jeśli co się do Massy należy, i obok chce pozyskać
swoją własność, przeciwnie JW. Prokurator Massy bie-
rze się na ustawiczne zwłoki i do oddziału dóbr nie przy-
stepuje, owszem tę sprawę oddala. Toż równie Xiążę
Ordynat mając do massy o dochody Ordynackie z dnia
śmierci Xięcia Dominika Radziwiłła, sobie przyznane,
o powrót majątkow natury Ordynackiey pod administra-
cyą massy będących, swoje pretensye, jednakże czeka cier-
pliwie ostatecznego rozwiązania, nie miesza się w Rzą-
dy Prokuratorowi. Przeciwnie JW. Prokurator Massy,
widząc Ordynacye zupełnie wyjęte z pod swojej władzy,
nie mając oraz do nich stosunku, wreszcie dzierżąc pod
swą administracyą majątki natury Ordynackiey, słowem
bez żadney mocy imponowania prawom Ordynackim, je-
dnakże rzuca pozor skarg niepotrzebnych, Ordynacye wy-
rażne, niewątpliwe i wiekami odznaczone, pod tytuł dóbr
allodialnych niewłaściwie podciąga, co większa, żąda da-
wać przepisy Rządowi Xięcia Ordynata. Wszakże spra-
wa oddziału dóbr takowe rozwiązałaby kwestye, dla cze-
goż JW. Prokurator Massy od niey się oddala? dla
czego szuka nieprzyzwoitych odkładow? i tak ważny ob-
jekt sprawy w przeciągłość wpuszcza? a jeśli to wszyst-
ko z winy Prokuratorowi wypływa, sama słuszność ra-
dzi czekać ostatecznego w Kommissyi rozwiązania, a
nie żądać przewalencyi, którey nie daly ani prawa, ani
ukazy dla tegoż JW. Prokuratora, owszem imienny u-
kaz roku 1815 dnia 16 kwietnia i naywyżey potwier-
dzona w dniu 6 sierpnia 1816 roku, organizacya, prze-
znaczyły na zupełną własność dla Xięcia Antoniego Ra-
dziwiłła Nieswizką, Mirską i Olycką Ordynacye, te u-
stawy są prawem i rękomyią dla Xięcia Ordynata, więc
i dobra Ordynackie i z onych dochody, ulegają bezpo-
średniey jego dyspozycyi, a skoro nie jest w sile mas-
sa poruszyć wyroku Cesarza, równie nie jest w mocy
interessować się o intraty do siebie nie należne. Dochod
z lasow ordynackich z dnia śmierci Xięcia Dominika Ra-
dziwiłła, aż po rok terażniejszy 1818 za uprzednim kon-
traktem puszczowym wplynął do kassy prokuratorowskiej,
i o to, ma sprawę Xiążę Ordynat z Massą. Ukazy
Monarsze wskazały jasno te stosunki, o które Xiążę Or-
dynat wprowadził rzecz do Kommissyi, bo summy na-
leżne Xięciu Ordynatowi, leżą w kassie prokuratorowskiej.
Jednakże Xiążę Ordynat nie zapisuje oświadczeń, nie
rzuca żadnych pozorow i nieczyni impozycyi; przeciwnie
JW. Prokurator Massy bez interessu bez udzielonego po-
średnictwa, co większa bez najmniejszego do dóbr Ordynackich
stosunku, raczył oświadczyć swoje interessowa-
nie się do Ewentow następności, rzecz bowiem jasna, że
w zdarzeniu odejścia jakiey części dóbr z ręki Xięcia
Ordynata, ma JW. Prokurator Massy summy Xięciu
Ordynatowi z intrat należne w swoim ręku, które na od-
powiedź wystarczą. Debita zaś wierzycielskie po dopet-

nioney klarygacyi summ, jeśli wedle przepisu prawa Or-
dynackiego będą w jakiey proporcyi do dóbr Ordynackich
przywiązane, na tychże dobrach, do których im
prawo i wyrok wskaże, naydą swoje bezpieczeństwo. Ja-
kiż przecież powód i myśl była JW. Prokuratora mas-
sy zapisywać oświadczenie i tykać się dalszych majątkow
dziedzicznych, JO. Xięcia Jmci Antoniego Radziwiłła
Ordynata, których w tym kraju dla siebie nie natęż.
Ukazy Nayjaśniejszego Cesarza i dar Monarszy, sto-
ją w nieporuszoney sile a przy nich prawa Ordynackie i
własność przyznana Xięciu Antonemu Radziwiłłowi, są
rękomyią, ewikcyą i dostateczną na zagaadnienie JW. Pro-
kuratora Massy odpowiedzia. Uzyniony w tym wzglę-
dzie zarzut JW. Prokuratora, nie tylko obraża słuszność
i osobisty dla takiej Osoby respekt, lecz razem obraża
prawa Xięcia Jmci Ordynata, które nie są czym in-
szym tylko wolą Monarszą, Jego Naywyższym wyró-
kiem, przez ukazy objawionym, wszystkie przeto JW.
Prokuratora Massy w oświadczeniu wyrażone myśli i
chęci, jako użyte w nieprzyzwoitym stosunku i sprzeczne
woli Monarszey, nayuroczyściey Xiążę Jmci Ordynat pro-
testuje, i takowy remanifest do akt wnosi. U tego
remanifestu podpis aktora tak się wyraża: Tadeusz
Rewieński interessow prawnych JO. Xięcia Jmci Anto-
niego Radziwiłła Ordynata Plenipotent.

Za zgodność z protokulem świadczą Józef Doboszyński
aktowy Regen Kommissyi Radziwiłłowskiej.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dekretem remissy-
nym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Depar-
tamentu na rozdział majątku W. Jana Lachkiego b. Sę-
dziego Granicznego Pttu Trockiego ustanowiony w do-
brach Wysoki dwor zwanych w Trockim Powiecie leżą-
cych odbywający się, jako już w ostatecznym terminie po
ulawieniu uprzednich sporow, sluchaniem odchodzących
produktów zajmujących się, w zamiarze, iżby wszystkich
kredytorow i pretensorow dożyć mogła wiadomość i aże-
by wszystkie strony wpływ mieć mogące zarazem masso-
wi debitorow pod upadkiem rzeczy do tego Sądu łączy-
li się, przez niniejszą trzykrotną wzywa awizacyą z upo-
wnienniem, iż ma zamiar całą sprawę w dniu 4 nastę-
pnego miesiąca gbra wziąć do ostateczney namowy i roz-
sądzenia, zaty m nielączących się stron być mogące pre-
tensye amissyi ulegać będą, ostrzega. Datt Roku 1818
8bra 11 dnia.

Józef Xiążę Giedroyc Sędz. Ziem. Wilk. Prez. Exdyw.
Antoni Książ Zagiell b. Z. W. Sedzia Exdywizor.
Alexander Bukaty Prezydent Grodzk. Pttu Oszm. Exdyw.

3. W domu Burmistrza Święcickiego, na ulicy niemie-
ckiej, w handlu JP. Mitiuszyna, znajduje się świeżo sprze-
daż bai, w różnych gatunkach i kolorach, za cenę umiar-
kowaną.

3 Na skutek rozkazu Główno-dowodzacego 2ga Armii,
Intendencya tey armii ogłasza: iż na dostawę prowiantu
dla woysk od dnia 1 julii 1819 do 1go julii 1820 roku, w ob-
wodzie Bessarabskim i w części gubernii Chersońskiej, do
magazynow nabrzeżnych: Chersońskiego, Berysowskiego,
Nikołajewskiego, Oczakowskiego, Odesskiego, Obopolskiego,
Tiraspolskiego i Dubbsaskiego do wszystkich wogólności ma-
gazynow, tak i w części albo osobno do każdego mają się
odbywać targi w obwodzie Bessarabskiego Rządu, i w Cher-
sońskiej skarbowey Izbie; terażniejszego roku dnia 10, 13
i 16 miesiąca decembra, i przetargi dnia 20, 21 i 22 tegoż
miesiąca.

Na takowe terminy wzywają się życzący dla targow z pe-
wnemi i dostatecznemi ewikcyami, które będą przyjęte na
zabespieczenie piątej części podradu; a dla zabespieczenia
zadatkowey summy, podług jey ilości; prócz ogólnych od
szlachty dostarczeń, które pozostają na samey ufności.

Ilość potrzebnego prowiantu, jak wiele do którego maga-
zynu, i warunki będą objawione przy targach. Poprzedni-
czo zaś Intendencya imieniem Główno-Dowodzacego, za-
pewnia akuratność opłaty w terminach, przyjęcie bez za-
dnezy zwłoki dostawy, i oddalenie wszelkiego rodzaju tru-
dności. Jeneral Intendent 2giey armii M. Zukowski.

3. Jaśnie Wielmożny zastępujący miejsce Cywilnego Gubernatora Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego i Departamentu Prezydent Bieliński, zaleceniem w dniu 15 przeszłego miesiąca 7bra pod N. 7,747 Radzie Miejskiej Wileńskiej danym; wypuścić w jednoroczną arendowną tennę młyn funduszowy miejski po Ogiński czyli po Wojewodzki zwany na Zarzeczcu sytuowany dopiero w administracji Rady Miejskiej nadydujący się, przez publiczną licytacją; i wyzwać życzących wziąć ony od Miasta w arędę teyże Radzie zadeterminować raczył; skutkiem jakowego zalecenia Rada Miejska Wileńska naznaczywszy trzy terminy do wyrażoney licytacyi na Ratuszu w Radzie Miejskiej odbywać się mającej; jakoto: pierwszy w dniu 21, drugi w dniu 23 i trzeci ostateczny w dniu 25 idącego miesiąca 8bra, przez niniejsze ogłoszenie w Gazecie Kurjera Litewskiego trzykrotnie zamieszczające się, podając do powszechney wiadomości wzywa; ażeby życzący wziąć w arędę jednoroczną od Miasta pomienionny młyn Miejski po Ogiński czyli po Wojewodzki zwany na terminy powyżey wyrażone, i do licytacyi naznaczone, z dostatecznym dowodami na pewność dotrzymania kontraktu od Miasta wydać się mającego; do Rady na Ratusz przybywać racyli. Datt na Ratuszu Wileńskim w Radzie Miasta Wilna roku 1818 miesiąca 8bra 8 dnia.

Onufry Orłowski Prezydent M. Wilna.

3. Jakow Piotrowicz Jakowłow Kom. 12 klasy ma na mnie dokument obligacyyny na sumnę 25,000 rubli assignacyynych, jakoby w roku 1809 maja 9 dnia dattowany; jakowej summy ja nigdy niebrałem i rzeczonogo obligu nie podpisywałem, za którym dopiero do Ziemstwa Powiatu Trockiego zostałem pozwany — Zatem póki między nami nie nastąpi oczewista sprawa, iżby nikt takowego obligu, przelewem dla własnego bezpieczeństwa nienabywał, ostrzegam.

Jan Henryk Mőyzel.

W powyższem doniesieniu, dwukrotnie już wydrukowane było nazwisko podpisującego niedokładnie. Bydź powinno: Mőyzel.

3. Sąd Taxatorko-Exdywizorski remissą Sądu Głównego Mińskiego 2go departamentu, dla usatysfakcyonowania wierzycieli JW. Leona Osztorpa Pułkownika woysk polskich i Komandora ustanowiony, w terminie przez remissę zakreślonym, to jest w dniu 10 7bra; ad fundum majątności Dukory w Mińskiej Gubernii, Ihumeńskim powiecie leżącej zjechawszy, po ufundowaniu jurzydykcyi, i po ułatwieniu właściwych pierwszemu zjazdowi czynności, na zjazd powtórny, dla ostatecznego sprawy konkursowej ukończenia, dzień 13 8bra roku teraz. idącego przeznaczył. Na jakowy termin przez niniejszą awizacją wzywa do stannosci wszystkich JW Wch i WWch kredytorów, oraz wszelkiego tytułu pretensorów JW. Pułkownika Osztorpa, dla usprawiedliwienia dopominkow sub amissione rei, niemniej debitorów tegoż JW. Osztorpa pod wskazaniem summ na nich poszukujących się. Datt 1818 7bra 14 dnia.

Stanisław Świętorzecki Ziem. Pttu Wiley. Prezydent i Exdywizor. Jozafat Iwanowski Ziem. Pttu Miń. Pisarz, Exdywizor. Józef Stecewicz P. Z. P. Borys. Exdyw.

3. Na skutek Ukazu Rządu Guber. Littgo Wil. w dniu 28 7bra 1818 roku za Nrem 17077 niżej podpisanemu do wypełnienia danego, zawiadamiam, iż pokoje, gdzie teraz zarządzający Kommissią Kommissoryatską JW. Puciata mieszka, ze stajniami, wozowniami, sklepami podziemnymi i dalszemi wygodami w domie Alexandra Stuckiego w mieście Wilnie na Zarzeczcu położonym, oraz przy tymże domie browary gorzalczany i piwny z spichrzami, stajniami, powieciami, lodownią i dalszą budownią; jako to kuznią z miedzią i dalszym naczyniem

browarnym na rok jeden lub półrocznie od dnia 29 7bra idącego roku w arędę z publiczney licytacyi więcey dającego wypuszczać się będzie, na jakową licytacją w tymże domie Stuckiego odbywać się mającą, naznaczają się terminy: pierwszy dnia 15, drugi dnia 17 i trzeci dnia 18 8bra 1818 roku. Pisan roku 1818 9 8bra.

Mikołaj Pomarnacki Sędzia Z. Will.

3 JPan D. S. Schlesinger posiadający doskonale po-prawną Kaligrafiją w językach: łacińskim, francuzkim, niemieckim, rossyyskim i polskim, piszący i mający przygotowane do zbycia wzory charakterow równające się we wszystkim angielskiemu sztychowi, chce się zatrudnić obowiązkiem dawania lekcyi wymienionego przedmiotu. Posiada takż sztukę rysowania desseni z jak naydelikatniejszym wypracowaniem odcieniowania części w tychże desseniach dzisiaj używanych: przytém pisanie not i exekwowanie innych, słowem wszystkich takich robót, któreby ręki prawdziwie usposobioney do naśladowania sztychów w charakterach angielskich wymagały, nayłatwieyszą i do wysokiego stopnia posunięą posiada zdolność. — Na mocy długiey a surowey pracy i praktyki na które lat kilka szczególnie i umyślnie tożył, śmie pochlebiać sobie z upewnieniem każdego, że bez zawodu uczyni zadość powołaniu swemu. Powziąć o nim można wiadomość w domie Krzyżanowskiego pod N. 22 na ulicy Subocz.

3 Sąd Ziemski Pttu Wileńskiego, w skutek ukazu Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu w roku 1817 miesiąca julii 28 dnia otrzymanego, do rozbioru konkursowej sprawy na zamiar usatysfakcyonowania Kredytorów i Pretensorów do majątku szpitalney Kommissyi Rejenta Józefa Doroszki i jego zeszcley żony, stosujących pretensye przystąpiwszy; na żądanie stawających dopiero Kredytorów, w celu użyczenia czasu dla należnego do sprawy przygotowania się i uwiadomienia dalszych jeszcze niestawających Kredytorów, Sady swoje na sprawę ninieyszą na dzień 31 idącego miesiąca 8bra teraz. roku odwołać zalecił. Jzby przeto, w następnym przypadnieniu sprawy ciż Kredytorowie i Pretensorowie przed Sądem ninieyszym ze wszelką gotowścią stawali i pretensye swoje objawili sub amissione ostrzega. Działo się w mieście Wilnie 1818 roku miesiąca oktobra 9 dnia.

Ludwik Wollowicz Sędzia Ziemski Wileński.

3. Wyrokiem Sądowym zobowiązano sub paenis, niżej tu podpisanego umieścić w gazecie Kurvera Litewskiego w przeciągu dwóch tygodni od datty 8bra 10, po trzykrotnie w trzech numerach teyże gazety, następnie po sobie idących, to uwiadomienie. Iż po zmarley w roku te-raznieyszym Tekli Hryniewickiey Wojewodzicowej Lubelskiej, wszelki pozostały sprzęt, ruchomości, gorderoba, memble, pojazdy, żywioty; na satysfakcją Wierzycieli zmarley Sąd Grodzk. Pttu Lidzkiego, licytacją zadeterminował, jakowa w mieście Lidzie w tymże Sądzie dnia pierwszego miesiąca decembru roka te-raznieyszego odbywać się będzie w celu domierzenia Kredytorom przez Sąd rozdziału pieniędzy. Spelniam przeto dany mnie obowiazek, podając ninieysze uwiadomienie do gazety Kurryera Littskiego i one podpisuję. Datt w mieście Lidzie roku 1818 miesiąca 8bra 10 dnia.

Woyciech Narbutt b. Marsz. Pttu Lidzk.